

A „képíró” 70 éves!

FALUDY GYÖRGY

Kass Jánosnak

*Mindig csodáltalak. Alakjaid
az enyimeknél igazabbra nőttek.
Én csak kapdostam utánuk s fecsegtem,
te elkaptad és ábrázoltad őket.*

*Rodjon brutális és bűnbánó arcát
Szonjával és fenn Dosztojevszkij éles
szemét – csak félszemét – az udvari
setét szobában égő örökmécsest,*

*Harveyt, ahogy ott áll megdicsőülten
vagy inkább csak szokottnál merevebb
tartással és mellette a felboncolt
szívet s az égbe mászó ereket,*

*a síma testű, könnyű langalétát,
kit mesélőjének tart a világ,
a nőfaló, Szajna vizén tekergőt,
Madame Gustave de Maupassant fiát,*

*s a Fejeket, a misztikus példázat
tagjait: milyen kéne, hogy legyen
az ember, hogy élhessünk és fejünkre
ne szakadjon a világegyetem,*

*s a többit: Krúdyt, Jókait, Radnótit,
Hamletet, Mózeset, multat és jelent,
valót, legendát, régit és modernet
fogtál össze s mutattad, mit jelent,*



*de még ezzel sem mondok sokat rólad,
ki úgy sétáltál el századunk részeg
urai közt, megbékélt nyugalommal
és füttyörészve, mintha nem lennének,*

*ki rendületlenül végeztél dolgod
és szíttad kohóban a tüzet
félelem nélkül, konok becsülettel
egy korban, melyben nem volt becsület,*

*hiszed, hogy jövődönk nem temetőkert
s a sok dimenziós uton tovább
építkezel, amiért decemberben
is virágoznak kertedben a fák,*

*tudás, műveltség, ízlés, stílus, mérték,
barátság, hűség – elhallgatok, pedig
nagyon soká folytathatnám. Szeretlek,
s csóválom neved, föl a szívemig.*

